

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 541. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207696363696/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

„Berlingske“ omtaler med saa megen Ros. Kom ikke og giv mig af den usæde; jeg daer saa nok med den usæde Generve, man alid faaer her- uda.

Paludan-Müller. Paa Åre! Jeg holder kun een Slags Lyrik.

Apollo. Det kan jo ikke. Saa skal De ogsaa laften digte et Vers til mit Bryllup.

Paludan-Müller. Til Deres Bryl- lups? Vil Du gift Dem?

Apollo. Vist vil jeg saa. En af Dry- aderne i denne yndige Skov har vun- det mit Hjerle, og jeg vil nu holde Bryllup. Det er nu saadan et Indfald. De veed. Giftermaisonsket er noget. Umiddelbart og giver som saadan ingen Grund, men handler grundlest og fører saaledes i sine logiske Conse- quenser til Separation i Henseende til Bord og Sang..... Men det var accu- rat det Modsatte af hvad jeg vilde sage, saaledes gaar det mig altid, naar jeg tager Philosophhi.

Paludan-Müller. Men hvem er den lykkelige Dryade?

Apollo. Hvo Anden end Zerline?

Paludan-Müller (begejstret).

O, yndige Dryade, gyldne Frugt
Af Skovens duftige Palmeskygger;
Med Ring af Purpur om den farre

Pande,
Som lig den gyldne, stræderige Venus
Er stegan af den bolgerige Strand....

Apollo (med et skinsydt Blå). De- res Begeistring for mit Brud synes mig næsten for varm, min gode Digter!

Paludan-Müller. Var Du kun ro- lig; jeg har jo aldrig seet hende.

Apollo. Naa, det er en anden Sag.
Lad os saa gaae ind i Teltet.

Anden Scene.

Apollo. Rask, Thora, en Bolle Af- brændt! Ikke for meget Vand i! Laften holder jeg Bryllup.

Thora. Maa jeg være saa fri at spørge, med hvem?

Apollo. Med Zerline.

Thora Kors! Hvad tenker De paa?
Hvad vil Skovens Vogter, den store Pan
sige til det? Saadan at tage den skjænreste Dryade fra ham!

Apollo. Jeg blæser ad Pan.

Thora. Ja, men han blæser ikke saa let bort, den Mand.

Apollo. Ven nu inte vittig, min Tøs! Det Vigligste er, at jeg og Dry- aden ere enige..... Zerline! her, kom lidt hid. Vil Du gifte Dig med mig endnu laften?

Zerline. Gifte mig? Det er Noget, der aldrig før er faldet mig ind. Min Opræger, den store Pan, har aldrig tal til mig derom.

Apollo. Jeg fører Dig en øgte selvforgylt Lyre eller, som du kalder del, Guitarré, forstaaer Du da det?

Zerline. Jo; det forstaaer jeg.

Apollo. Naa, vil Du saa gifte Dig med mig?

Zerline. Ja!

Apollo (henrykt). Aa, Hr. Digter, sig noget Smukt i den Anledning.

Paludan-Müller (ved Bollen). Strax! O, Kjærligheden tryliger Drik!

Du dunkebrige, gyldne Åtherhav!
Hvor fyldte dine drømmerige Flammer,

Lig tagre Minders purpurige Glod,

Med Morgendagens perlekrandste

Bæger,

Med sneehvidt, helgeluftigt Straleskjær
Mit Bryst, min Hals.....

Apollo. Ja, ved Gud! Kjærligheden staaer mig i min Hals! Hvilen digte- risk Tank! Hvor kunde De vide det?

.... Lad os nu Alle være glade! Her,
Du lille Børstedrøng..... hvad hedder Du?

Drennen. Phantasmus.

Apollo. Naa, saa lob, Phantasmus, og
bed alle Skovens Nympfer og alle

Oreades og deslige horind. Laften g'er jeg! (Almindelig Jubel).

Anden Act. Første Scene.

Hermes (alene under et stort Træ ved Indkørselen.) Det var her, jeg skulde vente paa min Herr, Pan. Hvor mon han dog bliver af? — — Herré Jenini, hvor en Politibetjent dog færer et elendigt Liv! Men, da vi gamle Gu- der gik af ved Reductionen, var jeg dog glad ved at kunne faae dette pro- siske Levebrød. — Det var en ander- ledes skjøn Tid dengang. Ikke alene, at jeg som Gud over Tyrene blandt sik fat i de fineste Folk; men jeg kunde ogsaa selv engang imellem rapse en Smule. Nu falder der ikke en Soule